

בתי המשפט

001119/06 תק		בית משפט לתביעות קטנות נתניה	
05/10/2006	תאריך:	כב' השופטת ד"ר רבינוביץ ברון איריס	בפני:

בעניין:**ורמוס שלמה****תובע****נגד****חברת אייר פרנס****נתבע****פסק דין**

1. התובע, מר שלמה ורמוס, הגיש תביעה על סך 17,800 ₪ כנגד חברת התעופה אייר פרנס וזאת בשל נזקים שארעו לו לטענתו כתוצאה מכך שהכסא בו הושב בזמן הטיסה היה שבור והמזון הדיאבטי שסופק לו לא היה אכיל.
2. אין מחלוקת כי התובע רכש כרטיס במחלקת עסקים לטיסה מתל אביב לבוסטון. כמו כן אין מחלוקת כי הכיסא בו הושב הקטע הטיסה מפריז לבוסטון לא היה תקין. אין מחלוקת כי הזמין מראש אוכל מיוחד דיאבטי וכי התלונן במהלך הטיסה לגבי האוכל שהוגש לו.
3. לדברי התובע, רכש את הכרטיס במחלקת עסקים שעלותו קרובה לאלפיים דולר, בשל היותו בן 85 וחולה דיאבטי וזאת על מנת להקל עליו בטיסה.
- בקטע הטיסה מפריז לבוסטון, התברר לתובע מיד לאחר ההמראה כי הכיסא שלו שבור. ניסיונות הדיילים לתקן את הכסא לא צלחו.
- לדבריו, נאלץ לשהות במצב שבין ישיבה לשכיבה, מבלי אפשרות לשנות את התנוחה.
- התובע הזמין, כאמור, מראש אכל דיאבטי מיוחד. לדבריו, כאשר הגיעה הדיילת עם מגש האוכל הדיאבטי התברר כי האוכל קפוא. אף הדיילת ניסתה לתקוע באוכל מזלג אך לא הצליחה. לדבריו, הדיילת לקחה את המגש ולא הביאה לו אוכל אחר ולכן לא אכל כל הדרך לבוסטון.
- התובע העיד בפני כי כאשר הגיע לבוסטון מצבו היה כה לא טוב עד כי לא זיהה את המזוודה שלו ופנה להתלונן על כך שלא הגיעה, ואז הראו לו כי המזוודה נמצאת לנגד עיניו.
4. הנתבעת איננה מכחישה כי הכיסא היה לא תקין.
- באשר למזון, הנתבעת טוענת כי לפי הרישום של הדיילים בתום הטיסה, נרשם כי התלונה של התובע לא היתה כי האוכל איננו אכיל אלא כי איננו טעים. עוד טענה נציגת הנתבעת בדיון בפני כי בהמשך הוצעה לו

הארוחה הבאה. לענין זה, השיב התובע כי כאשר עברו עם הארוחה הבאה כבר לא היה במצב שאיפשר לו לאכול. עדותו של התובע היתה אמינה עלי והתרשמתי כי לא נעשה כל מאמץ לספק לו מזון שיוכל לאכול עד למועד הארוחה הבאה.

הנתבעת מפנה להוראות אמנת ורשה וטוענת כי דין תביעתו של התובע להידחות, בהתבסס על הוראות ס' (1)20 לאמנת ורשה שזו לשונו:

"לא ישא המוביל באחריות אם יוכיח שהוא, משמשיו וסוכניו נקטו בכל האמצעים הדרושים למניעת הנזק או שלא היתה בידי או בידיהם כל אפשרות לנקוט בהם".

5. לאחר שמיעת התובע ונציגת הנתבעת ועיון בחומר שהוגש, לא שוכנעתי כלל ועיקר כי הנתבעת נקטה בכל האמצעים הדרושים על מנת למנוע את הנזק, זאת הן ביחס לכסא והן בקשר למזון. הנתבעת לא הוכיחה כי לא יכלה לוודא מראש את תקינות הכיסא וכי האוכל יגיע במצב אכיל, וכי אף לא יכלה לפתור את הבעיות בשעת שהתעוררו. למעשה, הנתבעת לא הביאה כל הוכחות לעניין זה. לפיכך, אני מוצאת כי הנתבעת איננה יכולה להנות מהגנת סעיף (1)20 לאמנת ורשה.

6. באשר לגובה הנזק, יש להביא בחשבון כי התובע רכש כרטיס יקר במחיר של כ- \$ 2,000, על מנת להקל עליו את נסיעתו, בהתחשב בגילו ובמצבו הבריאותי.

סופו של דבר, נאלץ לחצות את האוקיינוס בעודו שרוע בכיסא שבור ממנו התקשה לקום, וללא אוכל המתאים למצבו הבריאותי. לדבריו, סבל הן במהלך הטיסה והן במהלך חופשתו מכאבים וחולשה.

בנסיבות אלו, אני אומדת את הנזק שנגרם לתובע בסך של 9,000 ₪.

לנוכח האמור, אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע תוך 30 יום מהיום סך של 9,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד התשלום המלא בפועל ובצירוף הוצאות משפט בסך 450 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

ניתן היום י"ג בתשרי, תשס"ז (5 באוקטובר 2006) בהעדר הצדדים המזכירות תמציא העתקים לצדדים.

ד"ר רבינוביץ' ברון
שופטת

קלדנית - דורית סבג